

LOCUL SECURITĂȚII PSIHOLOGICE ÎN IERARHIA VALORICĂ A TINERILOR

THE PLACE OF THE PSYCHOLOGICAL SECURITY IN VALUE HERARCHY OF YOUNG PEOPLE

Cristina POPESCU

drd., asistent universitar, catedra Psihologie, UPS "I. Creangă"

CZU: 159.922:316.752

DOI: 10.5281/zenodo.3941577

Rezumat

În studiu am relevat importanța securității psihologice la tineri, în ce mod este înțeles și conștientizat acest termen. Securitatea ca tip de valoare combină în sine un set de valori reprezentative ca sănătatea, siguranța familiei, siguranța națională, întoarcerea favorurilor, ordinea socială și sentimentul de apartenență. Studiul este realizat pe un lot de 50 de tineri: 25 de genul feminin și 25 – de genul masculin. Experimentul s-a realizat cu ajutorul exercițiului de determinare a valorilor după Schwartz. Tinerii au ales din cele 57 de valori reprezentative, cele pe care urmează și care le aplică în practică în viața de zi cu zi. Din totalitatea de valori, tinerii rămâneau, prin câteva etape parcurse, cu maxim 5 valori reprezentative.

Cuvinte-cheie: securitatea psihologică, sistem de valori, valori reprezentative, familie, cyberbullying.

Abstract

In this study I revealed the importance of security for young people, how this term is understood and aware. Security as a type of value combines in itself a set of representative values such as health, family safety, national security, return of favors, social order and a sense of belonging. The study was done on a group of 50 young people: 25 female and 25 - male. The experiment was performed using the exercise of determining values after Schwartz. The young people chose from the 57 representative values, the ones they follow and which they apply in practice in their daily life. Out of all the values, the young people remained, through several stages, with a maximum of 5 representative values.

Keywords: psychological security, value system, representative values, family, cyberbullying.

Securitatea psihologică, ca fenomen socio-cultural, necesită o abordare multi-aspectuală și integrează o multitudine de

aspecte ale realității sociale, fiecare dintre acestea fiind importante atât pentru individ, cât și pentru societate în ansamblul

său. Când o persoană experimentează instabilitate în mediul său, bunăstarea psihologică se micșorează și este extrem de sensibilă la „șocul viitor” (Toffler, 2002). În plus, societățile puternic industrializate nu au reușit să formuleze o ideologie „capabilă să satisfacă nevoia omului de existență și simț al comunității semnificative” (Ross & Nisbett, 1999). Autorul consideră că rolul familiei este unul indispensabil. Setul de valori pe care-l clădește părintele la baza personalității copilului presupune felul cum tânărul vă fi capabil să-și aprecieze și să ghideze propriile comportamente, cât și comportamentele celorlalți. [12]

În lumea modernă, securitatea nu mai este o noțiune abstractă. Ea devine un fenomen concret creat de interacțiunea dintre indivizi. Turbulențele neregulate au transformat arena mondială în ultimele decenii. După cum a menționat un psiholog belgian, se pare că intrăm într-o nouă perioadă istorică, încă nenumită, fără busolă (Ho-genraad, 2017), dar este incontestabil faptul că provocarea cheie este asigurarea securității. „Suntem lipsiți de concepții pentru a înțelege ceea ce am experimentat” (Musil, 1990) [12].

În psihologie, categoria „siguranță” a fost folosită încă din anii '20. Conform conceptelor de psihologie umanistă (Abraham Maslow, Carl Rogers și alții), dorința de securitate este una dintre nevoile umane vitale. Maslow situează nevoia de securitate în viața motivațională a omului cu o treaptă mai sus după trebuințele fiziologice, aceasta îmbină în sine nevoia de securitate, de stabilitate, de apartenență, de apărare, libertatea de frică, anxietate și haos, nevoia în structură, ordine lege și limite, și alte nevoi. [16]. Fromm a spus

că eliberarea împotriva limitărilor sociale, politice, economice și religioase crude a cerut o compensație sub forma de a se simți în siguranță și de a aparține societății. El a presupus că acest decalaj dintre libertate și siguranță a devenit motivul dificultăților în ființa umană. [13]

K. Horny în teoria social-culturală a personalității a marcat 2 nevoi din copilărie: nevoia de satisfacție și nevoia de siguranță. În dezvoltarea unui copil, nevoia principală este o nevoie de siguranță (a fi iubit și protejat împotriva pericolului și a lumii ostile). Iar atunci când nu este satisfăcut, ostilitatea de bază evoluează. Drept urmare, copilul simte frică, neputință și vinovăție care apar în interacțiune cu alte persoane în prezent și în viitor. [13]

Pentru prima dată (începutul anilor 90 ai secolului X) problemei securității umane s-a adresat profesorul Ter-Akopov Arkady Avakovici, (1998) care a prezentat conceptul socio-legal cu privire la securitatea umană, inclusiv securitatea juridică. El a propus pentru prima dată practicienilor și teoreticienilor să facă cercetări relevante asupra problemei actuale a securității umane în Rusia, a fundamentat starea periculoasă în care se află o persoană, a numit amenințările acesteia asupra intereselor vitale și principalele direcții de eliminare a acestora. [17].

În anii 1970 termenul „siguranță psihologică” a apărut în psihologia industrială și inginerescă. A fost conectat cu „tiparele activității umane în situații de pericol fizic și cu modalitățile de a căuta asigurarea siguranței unuia” [15].

În ultimii 15 ani, acest termen a fost legat de psihologia organizațională. Edmondson A. vorbește despre siguranța psi-

hologică în echipa de muncă. Și că aceasta este o credință comună a membrilor echipei pentru asumarea riscurilor interpersonale. Această credință tinde să fie în mod tacit, luată și nu i se acordă atenție directă nici de către indivizi, nici de către echipă în întregime. De asemenea, siguranța psihologică este definită prin modul în care membrii grupului consideră că sunt priviți de alții din grup, dar încrederea este definită prin modul în care unul privește pe altul. Deci, se pune accentul că siguranța psihologică este concentrată pe respectarea grupului referențial [8].

Siguranța psihologică este un termen integrativ, deci poate fi privit: ca un proces. De fiecare dată când participanții mediului social se întâlnesc, siguranța psihologică evoluează din nou; ca o condiție care asigură protecția de bază și siguranța personalității și a societății; ca o caracteristică a propriei personalități. Caracterizează protecția sa împotriva influențelor distructive și a resursei interioare pentru rezistența la acțiuni dăunătoare. [13]

Un tânăr nu înțelege întotdeauna nivelul pericolului sau nu știe să facă față amenințării existente. Amenințări, pericole pot proveni din natură (inundațiile, tornadele, uraganele, cutremurele, incendiile, alunecările de teren ș.a.), din lumea materială (explozii de gaz în casă, sticlă tăiată, riscul de obiecte materiale - case vechi, mobilier deteriorat etc.), de la alte persoane (adulți, părinți, profesori, colegi dintr-un mediu social, studenți), de la el însuși. Acesta este motivul pentru care este nevoie de o activitate educativă specifică și de protecție pentru copii [13].

Cercetătoarea A. Bolboceanu atribuie securitatea psihologică la contextele

sociale, în care „oamenii au încredere în persoanele care alcătuiesc cercul lor de relații, simt că nu există amenințări reale sau potențiale, sunt deschiși pentru alții, au încredere și așteaptă același lucru de la cei din jurul lor”; „oamenii se simt în securitate psihologică atunci, când nu le este amenințat Eul, imaginea proprie, nu sunt criticați cu răutate, când există condiții de viață necesare pentru echilibrul sufletesc și dezvoltare” [1].

Savantul rus, N. Efimova, descrie securitatea psihologică ca o nouă direcție în știința psihologică. Ea consideră că obiectul siguranței psihologice ar presupune:

1) procesele mentale (cognitive, emoționale, volitive) generate de activitate și care afectează siguranța acesteia;

2) trăsături de personalitate (temperament, abilități, orientare, caracter) care afectează siguranța unui profesionist activități și interacțiune socială;

3) starea mentală a unei persoane (tulburări paroxistice ale conștiinței, modificări psihogene în starea de spirit și stări afective, stare modificată conștiință), afectând siguranța activităților sale și interacțiunea socială [14]

Ritmul cu care a evoluat internetul și, în special, utilizarea rețelelor sociale ca Instagram, Snapchat, Facebook, etc., a fost unul dramatic în ultimul deceniu. Proporțiile timpului, pe care tinerii îl petrec în mediul online zilnic, a crescut treptat. Cercetătorii, pedagogii și factorii de decizie politică se luptă adesea să țină pasul cu aceste evoluții, în special, în ceea ce privește efectul pe care mediul online și expunerea la imagini, care poate fi de natură extrem de violentă sau sexuală, îl au asupra minților tinere. Cu desăvârșire, au

apărut noi forme de risc pentru tineri, care societatea trebuie să le abordeze și să le depășească.

Statisticile sugerează că utilizarea rețelelor sociale poate duce la dezvoltarea anxietății, stresului și depresiei dar și a lipsei suportului social. Cercetările au descoperit că patru dintre cele cinci cele mai utilizate platforme de socializare înrăutățesc sentimentele tinerilor de anxietate Cyberbullying-ul este o problemă semnificativă care afectează tinerii. Statistica arată că șapte din 10 tineri se confruntă cu cyberbullying [9]. Tinerii care folosesc rețelele sociale, adică cei care petrec mai mult de 2 ore pe zi pe rețelele de socializare au mai multe șanse să raporteze sănătate mintală deficitară, inclusiv stresul psihologic [10].

Hărțuirea online există sub diverse forme. Poate include postarea online de comentarii dureroase, amenințări și intimidare față de alții în spațiul online și postarea de fotografii sau videoclipuri care sunt destinate să provoace stresul ș.a. [11].

Cyberbullying-ul este fundamental diferit de bullying-ul care are loc în privat. Victimei intimidare îi poate fi dificil să scape din cauza faptului că cyberbullying-ul există în spațiile personale și private ale ei, cum ar fi casele și dormitoarele acestora. În plus, numărul de persoane care asistă la intimidare poate fi extrem de mare din cauza potențialului rețelelor sociale pentru postările online care pot fi împărtășite între sute, mii și milioane de oameni. Pentru victimă, acest lucru poate fi semnificativ umilitor și are ca rezultat pierderea încrederii și a valorii de sine. Mesaje umilitoare, fotografiile și videoclipurile pot fi stocate permanent online,

ceea ce duce la confruntarea victimei, în mod repetat cu intimidarea de fiecare dată când intră online [7].

Când se discută, însă despre predispunerea tinerilor pentru atac, nu întotdeauna se ia în considerație rolul adultului în „formarea” vulnerabilității tânărului din perioada copilăriei. Dacă am fi examinat comportamentul maturilor, atunci vom constata, cât de des maturul subliniază neputința copilului. Prin urmare putem menționa că schimbarea comportamentului maturului este în stare să reducă dependența copilului și să-i ofere dreptul de a-și folosi capacitățile proprii pentru a preveni orice atac. Este destul de dificil să înțelegem cum am putea reduce dependența copiilor față de cei adulți când susținem că copiii trebuie să ceară ajutor de la părinți. Indiferent de această mică contradicție, susținem că măbind independența copiilor, apoi a tinerilor reducem neputința lor și nu o perpetuăm. Aceasta este foarte important pentru că uneori părinții nu sunt lângă copiii lor. Copiii trebuie să fie ajutați de către maturi să reziste atacului maltratării, învățându-i diverse îndemnări și strategii de prevenire a atacului atunci, când părinții nu pot interveni. [5]

Am putea enumera așa numiții factori de protecție care se referă la caracteristicile individuale sau de mediul care se ivesc pentru a facilita că rezultate mai bune în ciuda riscurilor existente. Factorii de protecție presupun reducerea dezvoltării și funcționării sistemului. Prin urmare voi menționa 2 categorii de factori:

A copilul însuși:

– capacitatea de a conceptualiza problemele, strategiile și soluțiile;

- capacitatea de a descrie situația actuală și a-și imagina viitorul;
- capacitatea de a visa;
- capacitatea de a identifica și defini experiența emoțională;
- prezența sistemului etic de valori, dorința de a fi cinstit și de a demonstra integritatea;
- capacitatea de a folosi competența și succesul pentru a diminua anxietatea;
- dorința de a cunoaște și înțelege;
- interesul cu cei de o vârstă și comunicarea cu adulții;
- dorința de a se alătura unui grup care are același interese;
- control asupra impulsurilor interne;
- calități intelectuale și organizaționale;
- sănătate bună.

B. Familia:

- conferă identitatea culturală;
- pregătește copilul pentru rolurile de adult și educă responsabilitatea;
- oferă sprijin în perioada de stres, experimentare și dificultăți;
- poate oferi acceptare necondiționată;
- poate ajuta la definirea și exprimarea emoțiilor;
- oferă încurajare și laudă în caz de competență;
- capacitatea de a oferi spațiu pentru acțiunile independente [5]

Comenius I. A. vorbește despre faptul că creierul copilului inițial se aseamănă cu ceara moale pe care o poți modela. Și că modelarea această se datorează imaginilor care provin din simțuri. El menționează că copiii asimilează nenumărate lucruri foarte repede. Prin asta, Comenius oferă un

rol deosebit de important educației și celui care se ocupă de educare. [2].

Fiind teolog, I. A. Comenius s-a referit la educația globală ca la un moment practic al filosofiei, care trebuie să se desfășoare cu naturalețe și cu participarea activă a subiectului la propria formare. Atât I. A. Comenius, cât și J. Locke consideră că educația se constituie din două părți: intelectuală și morală. Valorile morale din care s-ar constitui moralitatea lui I. A. Comenius sunt: prudența, cumpătarea, dreptatea, tăria de caracter, adevărul, onestitatea. Analizată în ansamblul ei, valoarea apare la I. A. Comenius drept virtute, dar cu sensul de moralitate, fapt care este firesc pentru acea perioadă, deoarece conceptul valoare a apărut pentru prima dată cu un secol mai târziu. Pentru J. Locke, a fi virtuos, înseamnă a nu te lăsa furat de pasiuni sau înclinații nefirești, iar virtutea (valoarea) rezidă în acordul dintre normele morale și rațiunea umană [3].

Yasvin afirmă că mediul educațional este un sistem de influențe și condiții de formare a personalității în conformitate cu un model dat, care se află în mediul social și spațial-obiectiv [18].

Kluckhohn definește valoarea ca o concepție, explicită sau implicită, distinctivă pentru un individ sau caracteristică pentru un grup, cu privire la ceea ce este dezirabil și influențează selecția modurilor, mijloacelor și scopurilor disponibile ale acțiunii; orientarea spre valoare este o concepție organizată și generalizată, care influențează comportamentul cu privire la natură, la locul omului în ea, la relațiile omului cu ceilalți și cu privire la dezirabil și indezirabil, așa cum pot fi acestea legate de mediu și de relațiile interumane. Valo-

rile servesc drept criteriu selectiv al acțiunilor. Pe de o parte, valorile suscită judecăți, preferințe și alegeri, pe de altă parte, valorile constituie principii pentru decizii de comportament. Indivizii, într-adevăr, preferă unele lucruri altora; selectează din scara posibilităților un anumit mod de a acționa, judecă propria conduită precum și conduita altor persoane. [6]

Securitatea psihologică a tinerilor ar presupune construirea și formarea unei personalități integre, bazată pe un set de valori morale care-i oferă tânărului competență socială, psihofiziologică, psihologică și chiar experiențială.

În ceea ce privește formarea sistemului de valori, P. Iluț consideră că a-i învăța pe elevi anumite norme de conduită specifice nu înseamnă că ei și-au însușit și principii generale în comportamentul profesional, familial și în general de zi cu zi. Aici se impune o remarcă importantă, anume că a forma cetățeni valoroși ai unei țări înseamnă nu numai dobândirea de competențe, ci poate mai important, asimilarea și practicarea unui cod axiologic [4].

Scopul lucrării constă în studierea locului securității psihologice în ierarhia valorică la tineri ca tip de valoare, cu toate valorile ei reprezentative.

Metodologia cercetării. Lotul de cercetare a fost constituit din 50 de tineri cu vârsta cuprinsă între 19-21 ani, dintre care 25 - genul feminin și 25 - genul masculin.

Instrumentele utilizate: În acest studiu am pus accent pe securitatea ca tip de valoare și valorile reprezentative ale acesteia, și care este locul acesteia în sistemul de valori al tinerilor. Respondenții au parcurs exercițiul de identificare a va-

lorilor după Schwartz care totalizează 57 de valori individuale, ele putând fi grupate în cele 10 tipuri de valori, în funcție de substratul motivațional comun, precum le observăm mai jos:

Bunăvoința – perseverența și creșterea bunăstării oamenilor cu care avem relații apropiate. Valori reprezentative: spirit de intrajutorare, onestitate, iertare, loialitate, responsabilitate, prietenie adevărată, viață spirituală, dragoste matură, semnificația vieții.

Autodirecționare – gândire independentă și libertate de alegere a acțiunilor, a activității creatoare și inovatoare. Valori reprezentative: creativitate, libertate, independență, curiozitate, alegere a propriilor idealuri.

Universalism – înțelegere, apreciere, toleranță și protecție a bunăstării tuturor oamenilor și a naturii. Valori reprezentative: deschidere, înțelepciune, dreptate socială, egalitate, o lume a păcii, frumusețe, unitate cu natura, protecție a mediului, armonie interioară.

Securitate – siguranță, armonie și stabilitate a societății, a relațiilor și a sinelui. Valori reprezentative: siguranță a familiei, siguranță națională, ordine socială, curățenie, reciprocitate a favorurilor, sănătate, sentiment al apartenenței.

Conformism – restrângerea acțiunilor și înclinații spre a nu deranja pe ceilalți, așteptările și normele sociale. Valori reprezentative: politețe, ascultare, disciplină de sine, ascultare a părinților și a bătrânilor.

Realizare – succes personal obținut prin demonstrarea componentei raportată la standardele sociale. Valori reprezentative: succes, abilități, ambiție, influență,

inteligență, respect de sine.

Hedonism – plăcerea și gratificarea eului. Valori reprezentative: plăcere, bucuria vieții.

Stimulare – entuziasm, noutate și provocare în viață. Valori reprezentative: îndrăzneală, varietate a vieții interesantă.

Tradiție – respect, dedicare și acceptare a obiceiurilor și a ideilor potrivit căroră cultura tradițională sau religia determină imaginea de sine.

Valori reprezentative: umilitate, ac-

ceptare a propriei condiții, devotament, respect pentru tradiție, moderare, detașare.

Putere – statut social și prestigiu, controlul sau dominarea celorlalți și a resurselor. Valori reprezentative: putere socială, autoritate, bogăție, păstrare a imaginii publice, recunoaștere socială.

Rezultatele cercetării

În figura 1 sunt reflectate procentual diferența valorică a fiecărei valori reprezentative a tipului de valoare securitate, în funcție de gen (feminin/masculin).

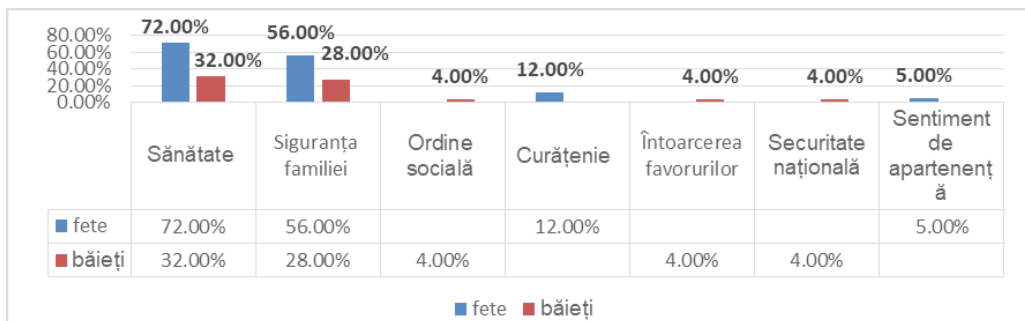

Fig. 1. Diferențele valorice reprezentative la tipul de valoare „Securitate” în funcție de gen.

Din figura 1, observăm că pentru 72% dintre fete și numai 32% dintre băieți au indicat *sănătatea* ca cea mai importantă dintre valori, iar *siguranța familiei* – ca valoare se înregistrează la 56% dintre fete și la 28% dintre băieți. Celelalte valori ca *securitatea națională*, *întoarcerea valorilor* și *ordine socială* spre exemplu, se înregistrează doar la 4% din băieți, despre care nu au menționat fetele, iar 12% din fete au selectat ca valoare *curățenia* și 5% *sentimental de apartenență*, despre ceia ce nu au menționat băieții.

Aceasta ne vorbește, desigur, despre faptul că în familiile noastre se promo-

vează în cea mai mai măsură *sănătatea* și *siguranța familiei* și din păcate foarte puțin se discută despre importanța ordinii sociale, *întoarcerea favorurilor*, *curățenie* chiar, *securitatea națională* și *sentimentul de apartenență*. Ne rămâne să ne întrebăm ce reprezenta securitatea în înțelesul tinerilor de astăzi și cât de bine este percepută complexitatea acestei valori? Atunci, când vorbim despre o personalitate integră, complexă și bine formată, vorbim despre momentul cristalizării ”conștiinței de sine”, care presupune și raportarea critică la propriile acte de conduită, la propriile dorințe, prin comparare cu alții; aplicarea

la sine a acelorași criterii, condiții și restricții care se aplică altuia.

Având scopul, totuși, să găsim locul siguranței în întreaga ierarhie valorică a

tinerilor, în figura 2, sunt prezentate diferențele valorice a tuturor celor 10 tipuri de valori cu valorile lor reprezentative după Schwartz la băieți și fete.

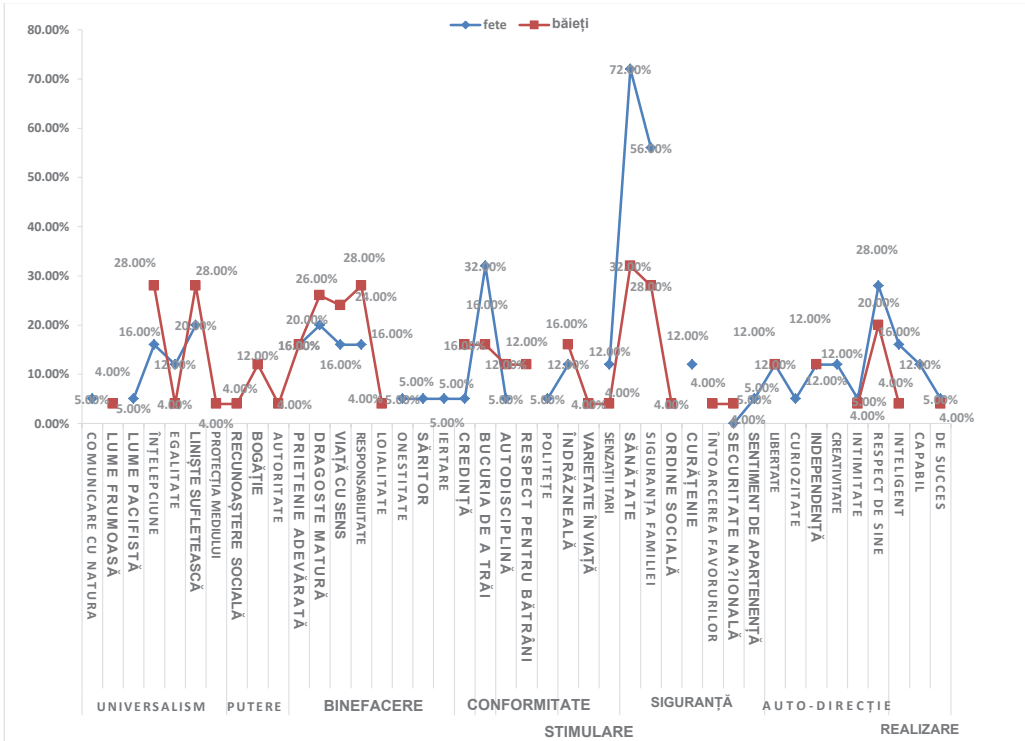

Fig. 2. Diferențele valorice reprezentative dintre băieți și fete la cele 10 tipuri de valori după Schwartz

Din figura 2 putem concluziona că valoarea aplicată în practică care predomină la tineri dintre toate tipurile de valori este Sănătatea (72% fete, 32 % băieți), siguranța familiei (56% fete, 28 % băieți), bucuria de a trăi (32% fete, 16% băieți), responsabilitate (16% fete, 28% băieți), dragoste matură (20% fete, 16% băieți), viață cu sens (16% fete, 24% băieți).

Concluzii și recomandări

Putem concluziona că, totuși, *securitatea* reprezintă cel mai însemnat tip de

valoare în rândul tinerilor. Precum observăm și la C. Alderfer (1969) care a grupat cele cinci niveluri ale piramidei lui Maslow în trei, integrând nevoile fiziologice și de securitate personală la primul nivel – cel al nevoilor legate de existență. Spre deosebire de concepția lui Maslow, în accepțiunea lui Alderfer, aceste nevoi derivă mai degrabă din satisfacerea unor condiții materiale.

Dacă ne referim la familie ca factor al formării personalității omului și la ceea ce

am menționat mai sus în articol aș vrea să le recomand tinerilor să se apropie cât mai mult de familie și să caute să conștientizeze rolul acesteia în societate, importanța ei în formarea personalităților care constituie societatea. Este absolut important de

a conștientiza valorile pe care o familie le transmite copiilor, căci valorile noastre reprezintă dezirabilul și că planurile noastre, conduitele și atitudinile noastre se formează în baza valorilor.

Bibliografie

1. BOLBOCEANU A. Stările afective ale elevilor și securitatea psihologică. În: *Univers Pedagogic*, 2014, nr. 1. p. 47-52.

2. COMENIUS I. A. *Didactica magna*. București: Editura T.Basilescu, 1970.198p.

3. CUTASEVICI A. Considerații epistemologice asupra securității personale. Delimitarea educației pentru securitate personală ca obiect epistemic”, *Revista științifică nr. 3 (14) 2018 „Acta et commentationes Științe ale educației”*, UST

4. ILUȚ, P., Valori, Atitudini și Comportamente sociale – între asimilare și practicare; Simpozionul PREUNIVERSITARIA – ediția a XXIII-a – 19 martie 2011

5. IONESCU S. „Copilul maltratat”, *Evaluarea, prevenire și intervenției*.

6. PALADI OXANA, Interacțiunea dintre valori și fenomene psihologice, *Psihologia educației, Psihologie*, 3, 2011

7. ALSEHAIMA AND ALANAZI, *J Child Adolesc Behav* 2018, Psychological and Social Risks to Children of Using the Internet: Literature Review, *Journal of Child & Adolescent Behavior*

8. EDMONDSON A.C., WEST, MICHAEL A., TJSVOLD, D., SMITH, K. G. (eds.), *Managing the Risk of Learning: Psychological Safety in Work Teams*. International Handbook of Organizational Teamwork and Cooperative Working. New York: Wiley. 2003.

9. Royal Society for Public Health (RSPH). #Status of Mind Social media and young people’s mental health and wellbeing. RSPH; 2017

10. SAMPASA-KANYINGA H, LEWIS R. F. Frequent use of social networking sites is associated with poor psychological functioning among children and adolescents. *Cyberpsychology, Behavior and Social Networking*. 2015;18(7): 380-385. DOI: 10.1089/cyber.2015.0055

11. Stop Bullying.gov. Effects of Bullying. 2017. Available from: <https://www.stopbullying.gov/at-risk/effects/> [Accessed: 17 Apr]

12. ZOTOVA O. YU., KARAPETYAN L. V. Psychological security as the foundation of personal psychological wellbeing (analytical review). *Psychology in Russia: State of the Art*, 11 (2), Psychology in Russia: State of the Art, 11 (2), 2-6. 2018.

13. *Giornale Italiano della Ricerca Educativa* anno VI – n. 10 – giugno 2013 ISSN 2038-9736 (in press) / ISSN 2038-9744 (on line)

14. ЕФИМОВА Н. С. Основы психологической безопасности. М.: ИД «ФОРУМ»: ИНФРА-М, 2009.

15. КОТИК М. А. Психология и безопасность. Таллинн, 1987.

16. МАСЛЮВ А. Мотивация и личность. Спб. 2001.

Primit la redacție 22.05.2020